

ปืนไปไหน

ข่าวปืนของกองทัพนกหายอีก จากค่ายธนารักษ์ ประจำวันศรีษัช
หรือหากไม่หายแต่เป็นเรื่องเข้าใจผิด การเข้าใจผิดนั้นไม่ว่าจะทาง
บัญชีหรือด้วยอะไรก็ตาม ที่ทำให้เข้าใจผิดได้ก็แสดงให้เห็นอยู่่องว่า
คนพร้อมจะเชื่อว่ากองทัพทำอาชญากรหายอีกแล้ว เนื่องจากข่าวอาชญา
หายจากคลังแสงหรือถูกปล้น กล้ายเป็นข่าวยืนยันความเชื่อเรื่อง
ด้อยประสิทธิภาพในการดูแลรักษาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีได้เป็นคุณ
อย่างใดแก่กองทัพ การตั้งคณะกรรมการสอบเร่งหาข้อเท็จจริงทันที
จึงเป็นข้อดีของกองทัพที่จะได้พบรอยร้าวซึ่งจะได้อุดยາแก้ไขมิให้เกิด
ขึ้นอีกในอนาคต

ประเทศไทยอยู่บนเส้นทางผ่านของอาชญาชั้นถูกนำไปสู่ดินแดนที่ยัง
ระอุด้วยไฟสงครามหลายจุด ไม่ว่าประเทศเพื่อนบ้านทั้งด้าน
ตะวันตกและตะวันออกหรือทางใต้ แม้จนที่อยู่ในมหาสมุทรอินเดีย
กระทั้งเครื่องบินขนอาชญาชั้นความจอดให้ถูกจับ และแม้ในประเทศไทย
เอง การก่ออาชญากรรมลอบฟ้าหรือปะทะกันเรื่องยาเสพติด ล้วน
ใช้อาชญากรรมร้ายแรงทั้งสิ้น ยิ่งวิกฤตในจังหวัดภาคใต้ยังไม่
คลี่คลาย กองทัพยิ่งต้องดื่นตัวจากความเดยชินปกติ เช้มงวดกับขั้น
ตอนปฏิบัติเรื่องคลังแสงมากขั้น เพราะอาจเป็นเป้าหมายของความ
ต้องการอาชญาจากเหตุการณ์แวดล้อมดังกล่าว

กรณีสลายการประท้วงเมื่อปีที่ผ่านมา ซึ่งมีกองกำลังใช้อาวุธสงครามออกมายะปน และการระบุว่า นักข่าวญี่ปุ่นเสียชีวิตด้วยปืนอาக้า ก็เป็นอีกตัวอย่างที่บอกว่าอาวุธร้ายแรงหาใช้ได้ง่ายเพียงไร กองทัพต้องระมัดระวังมิให้คลังแสงของบ้านเมืองกลایเป็นแหล่งเสาะหา

ของมิจฉาชีพได้โดยง่าย ข่าวอาวุธหายช้าๆ ย่อมทำให้ฝ่ายไม่ประสงค์ดีจ้องหาโอกาสจะก่อเหตุ เพราะเมื่อเทียบระดับความร้ายแรงของปัญหาแล้ว การที่กองทัพทำอาวุธหาย ย่อมเป็นเรื่องใหญ่ไม่ต่างจากการที่คนนอกกฎหมายนำอาวุธประゲทเดียวกันนั้นมาใช้ กองทัพจึงต้องสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนมากขึ้นกว่านี้

บ้านเมืองปัจจุบันมิได้สงบราบรื่นเช่นอดีตย้อนไปหลายศวรรษ จนผู้นำกองทัพเองเกิดความคิดที่จะปรับขนาดกองทัพให้กะทัดรัดขึ้น หรือเพิ่มนบทบาทรั้วของชาติไปด้านพัฒนาชีวิตร่วมกับชุมชน แต่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมสันติภาพในหลายดินแดน หั้งตะเข็บเพื่อบ้านก็ต้องเฝ้าระวังระวังให้เกิดเรื่อง กองทัพจึงต้องพร้อมที่จะเป็นผู้ช่วยคลี่คลายปัญหาแทนที่จะเป็นปัญหาเสียเอง ดังคำ “ยามสงบเราระรื่ยม” ด้วยความเข้มงวด เพื่อความอุ่นใจของประชาชนว่า มีรั้วอันมั่นคงแข็งแรงพิทักษ์ความปลอดภัยให้ โดยใช้มิตรภาพเป็นอาวุธสำคัญ ที่จะทำให้บ้านเมืองร่มเย็นและเพื่อนบ้านไว้วางใจ